

[Arne Bjerregaard]

I kristeligt folkeparti må vi indrømme, at vi har valgt at få løsninger igennem med socialdemokratiet siden 1979 og indtil 1982. Resultaterne heraf finder vi skam ingen grund til at kaste vrang på, ej heller det seneste produkt, som nylig er vedtaget i folketinget, nemlig den negative indkomstskat.

Når vi nu har valgt at fremlægge ikke alle, men nogle af vore ideer om nødvendige tiltag sammen med såkaldte borgerlige partier i håb om dermed at få regeringen i tale, er det for derved at få et bredt fællesskab til at foretage de nødvendige ting til gavn såvel for samfundet som især for landbruget. Jeg føler, at når nogle af vort samfunds guldhøns synes at skrante, burde det da være i alles interesse her i tinget at sørge for at få dem på højkant igen.

Jeg må selvfølgelig sige til regeringen, at vil den ikke længere være med hertil, hvad jeg dog stadig væk tror den vil, så må der uden om regeringen kunne samles et flertal her i salen for det, som er nødvendigt i den givne situation, og så må regeringen tage konsekvensen heraf. Men foreløbig tror og håber jeg, at der vil være et markant, bredt flertal, hvor socialdemokratiet og dermed selvfølgelig også regeringen er med, for at skabe de nødvendige forudsætninger for, at landbruget i fremtiden kan blive et selvhjulpet erhverv.

Kristeligt folkeparti mener, at ikke bare det, vi har været med til, kan løse væsentlige problemer; der kan også være andet.

Der er dele af de radikales oplæg, vi ikke er imod. Vi mener, at noget af det også kan være et debatgrundlag.

Vi mener f. eks. som punkt 1, at en refinansieringsreform må være det væsentlige. Den kan indeholde en indekslåneordning med en indeksering, der knytter sig til erhvervets kapital- og indtjeningsudvikling, og/eller det kan være en markant udvidelse af gældssaneringsloven og dens beløbsramme, som det bl. a. er anført i beslutningsforslag B 18.

Vi mener også, der må være en rimelig statsstøtte til en finansierings- og akkordordning. Og endelig mener vi, at K-lån til finansiering af udlånslån er væsentlige i den givne situation.

Jeg må lige sige, at de gentagne devalueringer, vi har haft, og som vi stadig væk vil få – det må man almindeligvis ikke sige, men

vi må nok erkende, at vi får nogle devalueringer i fremtiden – kan være til gavn for landbruget i almindelighed, men de vil være en straf for dem, som har udlånslån. Og her kan jeg ikke se, at ministerens indvending er rigtig. Hvis vi f. eks. bevilger 4 mia kr., som staten optager som udlånslån, til afvikling af landmænds udlånslån, hvad skulle der så ske ved det? Og jeg må spørge: hvad har staten mistet på den nuværende K-låneordning? Hvad har den kostet staten? Ikke ret mange kroner. Det mener jeg heller ikke at den vil i fremtiden, hvis vi gør det på den rigtige måde, men det er klart, at staten må tage en risiko.

Det fjerde, vi ville, var en ophævelse af kapitalvindingsskatten. Den betyder ikke så forfærdelig meget længere, men enhver må vel kunne indse, at den ingen berettigelse har mere. Den kapitalgevinst, som man fablede om for år tilbage, er jo forsvundet; derfor kan det ikke være rimeligt at fastholde denne skat.

Så snakkede ministeren om indeksregulering af afskrivninger, og her må jeg nok sige, at de, sådan som de er foreslået af regeringen, har en række minusser. Nu nedsætter man afskrivningen til 25 pct., og man gør det sådan, at tab på investeringer ikke kan fratrækkes, men skal gå ind på afskrivningssaldoen. De midlertidige forhøjelser af bygningsafskrivningerne falder væk, så indekseringen af afskrivningsgrundlaget er opslugt af de minusser, som er fremlagt dér. Derfor tror jeg nok, vi må sige, at det, som regeringen fremlægger, ikke helt var det, som vi aftalte, før valget blev udskrevet. Jeg tror ikke, det er noget, der vil gavne landbruget.

Den røde lampe lyser nu – jeg havde ellers meget mere at sige, bl.a. til hr. Bjørn Poulsen. Jeg kommer igen næste gang.

Svend Heiselberg (V):

Efter at have hørt landbrugsministerens og dernæst hans partis landbrugspolitiske ordførers, hr. Erik Andersens, taler kan det for de fleste i dette ting kun stå klart, at regeringen endnu ikke har fattet den alvorlige situation, dansk landbrug befinder sig i.

Udviklingen er vendt, sagde ministeren. Er den det? Danske landmænds realindtægt er i de seneste 3 år faldet mere end dobbelt så